

POSIDIPPUS

XVI

5 Φυρόμαχον, τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἷα κορώνην
 παννυχικήν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος
 χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
 καὶ χρίε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
 εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν, ἦλθε δ' ὁ μαυρά
 βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
 †ὁ τριχιδιφθείρας† μονολήκυθος· ἐκ γὰρ ἀγώνων
 τῶν τότε ληναϊκὴν ἦλθ' ὑπὸ Καλλιόπην.

1601

XVII

5 Δωρίχα, ὀστέα μὲν †σ' ἀπαλὰ κοιμήσατο δεσμῶν†
 χαίτης ἢ τε μύρων ἔκπνοος ἀμπεχόνη,
 ἢ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον
 σύγχρους ὀρθρινῶν ἦψαο κισσυβίων·
 Σαπφῶαι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
 ὠδῆς αἰ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες.
 οὔνομα σὸν μακαριστόν, ὃ Ναύκρατις ὦδε φυλάξει
 ἔστ' ἂν ἴη Νείλου ναῦς ἐφ' ἀλὸς πελάγη.

1601

1601

XVIII

Λύσιππε, πλάστα Σικυώνιε, θαρσαλέη χεῖρ,
 δάιε τεχνίτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὀρή
 ὄν κατ' Ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέες. οὐκέτι μεμπτοί
 Πέρσαι· συγγνώμη βουσι λέοντα φυγεῖν.

1601